

Repere istorice

Localitatea Tirgu Ocna apartine generatiei oraselor feudale din Moldova, din punct de vedere cronologic incadrandu-se in subgeneratia asezarilor urbane complementare din secolele XVI-XVIII.

In evolutia localitatii se pot distinge trei stadii socio-geografice:

- de sat (1410 – 1709);
- de targ (1709 – 1774);
- de oras (1774 – pana astazi).

In anul 1894 orasului Tirgu Ocna i se atribuie statutul de statiune balneoclimaterica.

Dupa 108 ani , prin Hotararea Guvernului nr. 1122/10 octombrie 2002, Tirgu Ocna este atestata ca statiune turistica de interes national , in aceasta zona existand importante resurse turistice naturale , cum ar fi : apele minerale , salina, conditiile climaterice favorabile, frumusetea si varietatea peisajului , care impreuna cu patrimoniul cultural (monumente istorice de cult, monumente de arhitectura, monumente comemorative) constituie si va constitui si in viitor un cadru optim pentru dezvoltarea localitatii Tirgu Ocna .

STEMA ORASULUI TG. OCNA

Prin Hotararea Guvernului nr. 601/5.07.2004 s-a aprobat actuala stema a orasului Tirgu Ocna.

Stema se compune dintr-un scut rosu , incarcat cu un caprior undat de argint, intovarasit de trei brate tinand fiecare in mana cate un ciocan, totul din argint.

Semnificatia elementelor insumate:

Capriorul undat de argint sugereaza cele doua ape la confluenta carora se afla localitatea. Prin forma sa , capriorul undat simbolizeaza binecunoscutul deal Magura la poalele caruia se afla localitatea, iar spatiul pe care el il margineste la baza scutului indica intrarea in mina.

Cele trei brate sunt purtatoare ale ciocanelor de salgau, unealta specifica minelor de sare.

Coroana murala cu cele trei turnuri crenelate semnifica faptul ca localitatea are rangul de oras.

TOPONIMIA LOCALITATII

Numele localitatii provine din imensa bogatie de sare care a fost exploatata din cele mai vechi timpuri.

Situatia administrativa

Orasul Tirgu Ocna este atestat documentar de sase secole. Credinta, eroismul si harnicia locuitorilor acestui oras, situat intr-un cadru natural plin de pitoresc, au facut ca timp de mai multe secole acesta localitate sa fie una dintre cele mai importante de pe valea Trotusului.

Din punct de vedere administrativ orasul este constituit din localitatea componenta principala - Tirgu Ocna si doua localitati componente : Poieni si Valcele.

Situatia geografica

LOCALIZAREA:

Orasul Tirgu Ocna, avand coordonatele geografice de 26037' longitudine estica si 460 17' latitudine nordica , este situat in partea central vestica a Moldovei , pe cursul mijlociu al raului Trotus la o altitudine de 263 m.

Orasul Tirgu Ocna este adapostit intr-un golf depresionar , o adevarata “ potcoava a dealurilor “ , strajuit din trei parti de prelungirile Muntilor Trotusului (masivul Nemirei in S si SV, Culmea Berzuntului in V) si dealurile subcarpatice in N (Prislopu, La Fundatura, La Stupina, Fetele Targului, Butnaru).

Se invecineaza cu: orasul Slanic-Moldova (SV) si comunele Dofteana (V), Barsanesti (N), Tg. Trotus (E), Pargaresti (S-E) si Oituz (S).

SUPRAFATA SI LIMITELE:

Ca teritoriu este printre cele mai mici orase din judet (4.890 ha):

- INTRAVILAN: 704 ha

- 22 ha suprafata totala spatii verzi (parcuri, gradini, scuaruri, aliniamente stradale, peluze din jurul locuintelor colective, a institutiilor, etc.);

- 18 ha suprafata de agrement.

- EXTRAVILAN: 4.186 ha

- 89,70 ha Rezervatia Naturala Magura-Tirgu Ocna;

a) teren agricol	2.679 ha	b)teren neagricol	2.211 ha
- teren arabil	365 ha	- vegetatie forestiera	1.447 ha
- teren pasuni	1.313 ha	- alte terenuri (ape, drumuri,	
- teren fanete	910 ha	- holde, exploatari)	764 ha
- vii	89 ha		
- livezi	2 ha		

Situatia fizica

ALTITUDINEA (min., max.) SI TOPOGRAFIA

Orasul Tirgu Ocna este adapostit intr-un golf depresionar strajuit din trei parti de Masivul Nemirei in S si SV , Culmea Berzuntului in V si dealurile subcarpatice in N.

Relieful montan este reprezentat prin munti si maguri, cu altitudini ce scad de la de la V la E. Altitudinea minima, de 250 m. , se intalneste in partea de E a orasului, in lunca Trotusului, iar cea maxima, de 320 m., la poalele Muntelui Magura, catre valea Slanicului.

Partea de N-E a orasului apartine zonei subcarpatice fiind alcatuita din formatiuni tinere. Aceasta zona este marcata prin doua elemente distincte: golful depresionar (culoarul Trotusului) si dealurile subcarpatice .

GEOLOGIA SI HIDROGRAFIA

Zona cu o structura geologica complexa, se caracterizeaza printr-o diversitate de resurse ale subsolului: sare gema si saruri de potasiu, petrol, izvoare minerale, materiale de constructie, etc.

Zacamintele de titei si gaze naturale sunt cantonate in gresia de Kliwa din zona externa a flisului: Pacuri, Mosoare, Beleleu.

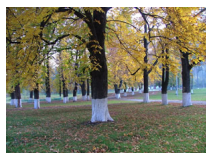
De la V catre E se succed unitatea flisului carpatic si zona neogena subcarpatica. Flisul carpatic este alcatuit din formatiuni paleogene dispuse in panze (de Tarcau in SV si de Kliwa in rest). Raul Trotus a modelat terase in roca pe ambele maluri (sectoarele "Raducanu", "Spital", Terasa "Podei").

Spre N si E aceasta zona este ocupata de formatiuni neogene subcarpatice cuprinzand o unitate cutata (miocena) si alta necutanata (sarmato-pliocena). Sunt depozite de molasa alcatuite din marno-argile, gresii si conglomerate (pe malul Slanicului), marne cu intercalatii de gipsuri (in Valcele), argile (pe Podei), pietrisuri si nisipuri (pe malurile Trotusului).

Zacamintele de sare au fost tectonizate si laminate sub greutatea panzei de kliwa si se afla sub forma de lentila in depozitele de gresii si marno-argile (Miocen). Masivului de sare de pe Valcica i se asociaza si saruri de potasiu in zona Galean. Legate de formatiunile salinifere sunt si numeroasele izvoare cu ape mineralizate din Parcul Magura (fost Nastasache) si izvorul sarat din Galean.

Raul Trotus traverseaza orasul pe o distanta de 7 km. de la V la E. Dupa iesirea din defileul de la Ciresoaia, unde vale este ingustata si adanca, Trotusul primeste ca afluenti raul Slanic si paraul Valcica. Lacurile sunt reduse ca numar si dimensiune: pe Muntele Magura, la Stupina si Fetele Targului . Mai recent, in 1986, in marginea de E a parcului Magura, s-a format un lac cunoscut sub numele de "Lacul fara fund " sau "Groapa lui Burlacu".

PEISAJELE

Pitorescul cadrului natural in care este asezat orasul este dat de dealurile acoperite cu paduri, vii si livezi, de rauri ce conflueaza aici, de defileul Trotusului de la Ciresoaia, de prelungirile muntoase ale Nemirei sau ale Culmii Berzuntului. Relieful montan este alcatuit din munti scunzi (maguri si muncii) care nu ating 1.000 m inaltime (Cosna, Ciresoaia, Magura). Bazinele de la Poieni si Mosoare sunt modelate prin eroziune. Zona cuprinsa intre Valea Trotusului si Culmea Nemirei este cunoscuta si sub denumirea de "Plaiurile Slanicului" si este formata din culmi paralele cu pante accentuate si afectate de alunecari frecvente.

Intre Bogata si Poieni, la intrarea raului Trotus in defileul Ciresoaia, Culmea Berzuntului se termina intr-un hogback (dealul Dracoia-669 m), pe care apele raului l-au ocolit. Prin acest defileu se face legatura cu depresiunea intramontane Darmanesti.

Dealurile subcarpatice din apropierea orasului (Prislopu, La Fundatura, La Stupina, Fetele Targului, Butnaru), flancheaza culuarul Trotusului spre N, marcand limita acestuia cu depresiunea subcarpatica Tazlau.

Climatul

TEMPERATURILE:

Orasul Tirgu Ocna are un regim termic moderat, cu ierni mai blande decat in regiunile din jur (in medie de $-1,3^{\circ}\text{C}$), cuprimeri timpurii si veri racoroase datorita brizei muntelui (in medie de $19,7^{\circ}\text{C}$) si cu toamne relativ lungi, calduroase si senine.

Temperatura medie anuala este de $9,3^{\circ}\text{C}$, cu variatii intre $8,1^{\circ}\text{C}$ si $10,1^{\circ}\text{C}$.

Statistic, temperaturile medii lunare cresc treptat pana in iulie, cand s-a inregistrat temperatura maxima absoluta de $40,8^{\circ}\text{C}$ (5 iulie 1916), descrescand in luna ianuarie cand s-a inregistrat o minima absoluta de $-29,6^{\circ}\text{C}$ (25 ian. 1942).

PRECIPITATIILE:

Regimul precipitatiilor atmosferice prezinta variatii anuale si lunare. Media anuala a precipitatiilor este de $654\text{mm}/\text{an}$, cu o maxima de $970\text{mm}/\text{an}$ (1912). Vara ploile au caracter de avera, insotite uneori de grindina. Sunt inregistrate peste 30 de zile cu ninsoare in sezonul rece. In lunile de iarna se resimte efectul crivatului datorita culmilor joase din partea nordica a orasului. Ultima zapada cade la date diferite (statistic: 24 marti 1877, 10 mai 1909).

Cel mai secetos an a fost in 1977, cu 246 zile de seceta.

Regimul eolian este favorabil zonei, dominante fiind vanturile de V si SV. Viteza medie a vanturilor este de $2,9\text{m}/\text{s}$, cele mai mari valori fiind primavara.

Flora si fauna; Pedologia (Solul)

Vegetatia zonei se incadreaza in domeniul forestier. Contactul dintre sectoarele montan si subcarpatic coincide cu limita dintre etajul padurilor de foioase care patrunde ca un golf spre oras si etajul padurilor de molid (in coltul SV). In prezent zona de padure ocupa cam o treime din aceasta zona (30,5%). A crescut mai mult ponderea terenurilor agricole: arabile, pasuni,

fanete (57,5 %).

In partile de S si SV ale orasului predomina padurile de fagi, carpeni, goruni, mesteceni, pini (Vf. Ciresoaia), brazi (Parcul Magura), salcami (Dealul Muncelu), arini (terasa Podei), precum si numerosi arbusti: macesul, porumbarul, catina, paducelul, etc.)

In aceasta zona se gasesc si cateva specii rar intalnite in Carpati: "Rubus purpuratus" (pe Magura), "Saxifraga cymbalaria var. eucymbalaria" – semnalata inca din 1903, " Spiraea japonica (in incinta Bisericii "Precista").

Dintre animalele salbatice amintim: vulpea, rasul, mistretul, caprioara, veverita; pasari: vulturul cenusiu, uliul, bufnita, porumbelul, ciocanitoarea, etc.

In vecinatatea orasului se gasesc cateva rezervatii naturale: plaiurile si stancariile Nemirei, parcul dendrologic de la Haghiac, rezervatia de tisa de la Izvorul Alb(Darmanesti), Sanatoriul de la Salina, dealul Perchiu mun. Onesti).

In ceea ce privesc solurile, predomina cele brune de padure (in sectoarele montan si subcarpatic), soluri rendzine, gipsice si marnoase (pe dealurile de NE), soluri aluvionale si lacovisti (lunca Trotusului si afluentii sai). In bazinele paraielor Valcica si Galean predomina soluri halomorfe, puternic salinizate.